

عنوان مقاله:

معیاری برای سنجش و مقایسه کیفیت واحد مسکونی

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 3، شماره 29 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فرشته خوشبختی - کارشناسی ارشد معماری داخلی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه علم و فرهنگ

محمد رضا نامداری - عضوی هیئت علمی (استادیار)، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه علم و فرهنگ

مونا نوروزی - کارشناسی مهندسی مکانیک، دانشکده مهندسی، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

مسکن یکی از اساسی ترین نیازهای بشر برای زندگی می باشد و کیفیت محل سکونت می توان به صورت مستقیم بر آسایش ساکنین آن موثر می باشد. در انتخاب خانه، معیارهای ظاهری همچون جنس کف و کابینت و کاغذ دیواری و سایر زیبایی های بصری دارای کیفیت لحظه ای، جلب توجه می کنند. در صورتی که با گذشت زمان و زندگی در آن مکان، این زیبایی ه عادی شده و شاید دیگر برای ساکنین کیفیت به حساب نیاید. همینطور معیارهای دیگری وجود دارند که در اولین مواجهه با یک واحد مسکونی نمی توان آنها را لمس یا پیش بینی کرد، که ممکن است در طولانی مدت بر کیفیت زندگی تاثیری بس فراتر از مولفه های بصری فضا داشته باشند. این کیفیت به معیارهای مشخصی وابسته است. هدف از این پژوهش، به دست آوردن رابطه ای به منظور محاسبه امتیاز آسایش یک واحد مسکونی بوده است که برای هر کاربر عمومی، در کلانشهرهای ایران، قابل استفاده می باشد. روش گردآوری اطلاعات مطالعات میدانی و کتابخانه ای بوده است. علاوه بر آن، از اطلاعاتی که بر حسب تجربه و مشاهده کسب شده است در این مقاله استفاده شده است. نتایج به دست آمده از این پژوهش به رابطه ای می انجامد که تمام متغیرهای آن برای تمامی افراد فارغ از هرگونه اطلاعات معماری قابل درک و استفاده است. بنابراین، با تکیه بر این رابطه، کاربران می توانند بهترین انتخاب را از لحاظ کیفیت فضایی در بین گزینه های پیش رو داشته باشند.

کلمات کلیدی:

کیفیت واحد مسکونی، آسایش واحد آپارتمانی، امتاز آسایش، معیار آسایش، نور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273427>

